

«Linea de Alta Velocidad Madrid-Zaragoza-Barcelona-Frontera francesa. Tramo Lleida-Martorell (Plataforma). Subtramo X-B (Avinyonet del Penedés-Sant Sadurní d'Anoia)»(CCI nr. 2001.ES.16.C.PT.008)

«Linea de Alta Velocidad Madrid-Zaragoza-Barcelona-Frontera francesa. Tramo Lleida-Martorell (Plataforma). Subtramo XI-A y XI-B (Sant Sadurni d'Anoia-Gelida)»(CCI nr. 2001.ES.16.C.PT.009)»og

«Linea de Alta Velocidad Madrid-Zaragoza-Barcelona-Frontera francesa. Tramo Lleida-Martorell (Plataforma). Subtramo IX-C»(CCI nr. 2001.ES.16.C.PT.010)»

- Subsidiært: Beslutningen annulleres delvist, for så vidt angår de korrektioner, der er foretaget vedrørende de ændringer, der hidrører fra overskridelsen af støjnormerne (delafsnit IX-A), fra ændringen i den almindelige plan for byplanlægning (PGOU), for kommunen Santa Oliva (delafsnit X-B, XI-A, XI-B og IX-C), idet den nedsætter korrektionsbeløbet til 2 348 201,94 EUR.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med den omtvistede beslutning reducerede Kommission den støtte, der oprindeligt var tildelt af Samhørighedsfonden til de førnævnte projektfaser, hvilket var begrundet i visse uregelmæssigheder i anvendelsen af reglerne for offentlige kontrakter.

Efter Kongeriget Spaniens opfattelse skal beslutningen kendes ugyldig af tre forskellige årsager:

- a) Tilsidesættelse af artikel H, stk. 2, i bilag II i Rådets forordning nr. 1164/94 ⁽¹⁾, idet Kommissionen vedtog beslutningen uden at overholde den tremåneders frist, der gælder fra afholdelsen af høringsen.
- b) Ulovlig anvendelse af artikel 20, stk. 2, litra f), i Rådets direktiv 93/98 ⁽²⁾, idet en aftale om supplerende tjenesteydelser begrebsmæssigt er forskellig fra en ændring af en kontrakt i gennemførelsesfasen ifølge den spanske lovgivning på området for offentlige tjenesteydelsesaftaler, således at nævnte ændring falder uden for anvendelsesområdet for Rådets direktiv 93/38.
- c) Subsidiært: Tilsidesættelse af artikel 20, stk. 2, litra f), i førnævnte direktiv 93/38, idet alle betingelser er opfyldt for, at de spanske myndigheder efter proceduren om udbud efter forhandling uden forudgående bekendtgørelse kunne indgå en aftale om supplerende arbejder, som blev gennemført i de fire projektfaser, der er berørt af korrektionen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 af 16. maj 1994 om oprettelse af Samhørighedsfonden (EFT L 103, s. 1)

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 82 af 25.3.1994, s. 40)

Sag anlagt den 22. november 2010 — ADEDY m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-541/10)

(2011/C 30/88)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY) (Athen, Grækenland), Sp. Papaspiros (Athen, Grækenland) og Il. Iliopoulos (Athen, Grækenland) (ved advokat M. Tsipra)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Rådets afgørelse af 7. september 2010, 2010/486/EU, »om ændring af afgørelse 2010/320/EU rettet til Grækenland med henblik på at styrke og skærpe den finanspolitiske overvågning og med pålæg om at træffe de foranstaltninger til nedbringelse af underskuddet, der skønnes nødvendige for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud«, annulleres (EUT L 241, 14.9.2010, s. 12.)
- Rådets afgørelse af 8. juni 2010 »rettet til Grækenland med henblik på at styrke og skærpe den finanspolitiske overvågning og med pålæg om at træffe de foranstaltninger til nedbringelse af underskuddet, der skønnes nødvendige for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud«, annulleres (EUT L 145, 11.6.2010, s. 6).
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Rådet for Den Europæiske Unions afgørelse af 7. september 2010, 2010/486/EU, »om ændring af afgørelse 2010/320/EU rettet til Grækenland med henblik på at styrke og skærpe den finanspolitiske overvågning og med pålæg om at træffe de foranstaltninger til nedbringelse af underskuddet, der skønnes nødvendige for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud« (EUT L 241, 14.9.2010, s. 12), og om annullation af Rådets afgørelse af 8. juni 2010, 2010/320/EU, »rettet til Grækenland med henblik på at styrke og skærpe den finanspolitiske overvågning og med pålæg om at træffe de foranstaltninger til nedbringelse af underskuddet, der skønnes nødvendige for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud« (EUT L 145, 11.6.2010, s. 6).

Sagsøgerne har til støtte for deres argumentation anført følgende søgsmålsgrunde:

For det første har sagsøgerne gjort gældende, at de anfægtede afgørelser blev truffet under overskridelse af de beføjelser, som Europa-Kommissionen og Rådet er tillagt ved traktaterne. I særdeleshed traktaternes artikel 4 og 5, som fastlægger subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet. Endvidere fastsætter traktaternes artikel 5, stk. 2, udtrykkeligt, at beføjelser, som medlemsstaterne ikke har tildelt Unionen i traktaterne, forbliver hos medlemsstaterne. I henhold til traktaternes artikel 126 ff. kan de foranstaltninger, som kan vedtages af Rådet som led i proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, og som kan fremgå af dens afgørelser, ikke være specifikt, udtrykkeligt og strengt fastsat, når denne beføjelse ikke er tildelt Rådet i traktaterne.

For det andet har sagsøgerne understreget, at de anfægtede afgørelser er vedtaget i strid med de beføjelser, som Europa-Kommissionen og Rådet er tillagt ved traktaterne, og som med hensyn til deres indhold er i strid hermed. Navnlige henviser de anfægtede afgørelser til traktatens artikel 126, stk. 9, og artikel 136 som retsgrundlaget for deres vedtagelse. Imidlertid er de anfægtede retsakter vedtaget under overskridelse af de beføjelser, som Europa-Kommissionen og Rådet er tillagt ved de nævnte bestemmelser, alene som et led i gennemførelsen af en bilateral aftale mellem de 15 medlemsstater i euroområdet, der havde besluttet at yde bilaterale lån, og Grækenland. En beføjelse for Rådet til at vedtage en sådan retsakt er imidlertid hverken anerkendt eller fastsat i traktaterne.

For det tredje har sagsøgerne understreget, at de anfægtede afgørelser, hvorved der skæres i lønninger og pensioner, tilsidesætter sagsøgenes velerhvervede økonomiske rettigheder og derfor er vedtaget i strid med artikel 1 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Sag anlagt den 22. november 2010 — XXXLutz Marken mod KHIM — Meyer Manufacturing (CIRCON)

(Sag T-542/10)

(2011/C 30/89)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: XXXLutz Marken GmbH (Wels, Østrig) (ved advokat H. Pannen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Meyer Manufacturing Co. Ltd (Hong Kong, Kina)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. september 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 40/2010-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: XXXLutz Marken GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmerket »CIRCON« for varer i klasse 7, 11 og 21

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Meyer Manufacturing Company Limited

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmerket »CIRCULON« for varer i klasse 11 og 21

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvist afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker og tilsidesættelse af artikel 76, stk. 2, in fine, i forordning (EF) nr. 207/2009, da appelkammeret ved afgørelsen har taget hensyn til kendsgerninger, som ikke blev gjort gældende af den anden part i sagen for appelkammeret.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 29. november 2010 — Nordmilch mod KHIM — Lactimilk (MILRAM)

(Sag T-546/10)

(2011/C 30/90)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Nordmilch AG (Bremen, Tyskland) (ved advokat R. Schneider)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Lactimilk, SA (Madrid, Spanien)